

KÉT FOLYÓ

Dévényi Erika

Két folyó folyik az élet folyamán
Egymás mellett haladnak némán

Az egyik az emberé, egy magányos folyó
Az életet élő, csendesen folyó
Lehet, hogy sodor és nem kell küzdened
De az igazi nyugalmat benne nem leled

Ha fagyos tél van, várod a jégtakarót
Ha szél fúj várod a meleg napot
Ha eső zúdul rád, várod a száradást
Ha nagy a meleg, várod a hűs ég záporát

Mindig csak vársz, de nincs benne reményed
Hogy megkapod mire vágysz, mindig csak reméled
S amit kapsz, avval meg kell elégedned
Ebben a folyóban csak ez lehet a léted

A másik folyó Istentől ered
Túlcsordul benne a szeretet
Mindig ott hömpölyög az ember vize mellett
Hallhatod hangját, ha csendben figyeled

A hangban meghallhatod az új útra terelőt
A megtisztulásra szelíden kérőt
Mutatja neked az irányt egy mederhez
Ahol a találkozás által megújulhat lelked

Folyódból még ágazik ezernyi kis patak
Melyeknek végén az ismeretlen várhat
Az izgalom, kalandvágy fűszerezi azt
De szeretetre ott nemigen találhatsz

Válaszút előtt állsz, döntened kell
Az utadat mindenképp folytatnod kell
Ha rossz utat választasz, bármi megtörténhet
Ha jó útra lépsz, békességet nyerhetsz

Ha a medret választod, a helyes utat
Az öröklét útján haladhatsz
Lelked megnyugszik, de szótlan maradsz
Mert a boldogságra nem találsz szavakat

Forrás: www.keresztenydalok.hu